

Til § 28.

24) Istedetfor 1ste Punctum sættes:
 „Nærværende Lov gjælder ogsaa for Førsen-
 delser mellem Danmark og Færøerne“.

(Bedtages dette forandres i 3die Linie:
 „Bilandene“ til: „de øvrige Bilande“.)

S. R. Jacobsen. Fessen,
 Formand og Ordfører.

Melchior.

B. Petersen. Simonson.

Thygeson og Tobiesen have været forhindrede i at deeltage i Udvalgets Møder.

III.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Indpobning af Kopperer.

(Afgiven af Landssthingets Udvalg den 4de November 1870.)

Udvalget maa indrømme, at der kan tale Adskilligt for, at der skeer Forandringer i den nu gjældende Vaccinationslovgivning, navnlig i sammes Controlbestemmelser, som hverken ere tidssvarende eller kunne anses for fuldkomment tilstrækkelige. Men naar den nuværende Ordning saaledes trænger til at afløses af en ny, bør Hovedopgaven være, at Vaccinationen kommer til at finde Sted i en tidligere Alder, end det nu er Tilfældet, hvor den ikke saa sjældent først skeer umiddelbart før Confirmationen, at dernæst Forpligtelsen saavidt muligt udstrækkes til Alle og Enhver, og endelig at der bliver en kraftig Control med dens Gjen- nemførelse, thi Vaccinationen bør betragtes som en vigtig Sag af Hensyn til hele Samfundet, og det gaar ikke an, uden at udsætte samme for de Farer, som en af de værste Epidemier, man kjender, vil kunne medføre, at slippe den Dvang, man nu har, end sige reent at ophæve den og gjøre Vaccinationen til en frivillig Sag. — Udvalget samstemmer derfor i Lovforslagets Grundtanke og maa hævde, at et slikt Indgreb i Individernes personlige Fri-

hed er nødvendigt for Samfundets Skyld. Ganste vist maa det heller ikke mistkjendes, at det under saadanne Omstændigheder bliver en dobbelt Pligt for Staten, at den Forpligtelse, der lægges paa Individet, ikke ledsages af saadanne Farer og Ulemper for den Enkelte, som ville kunne opstaae af Vaccinens egen Væsen og den tekniske Fremgangsmaade ved Indpobningen. Men, foruden at der allerede er truffet enkelte Bestemmelser i denne Retning i selve Lovforslaget, maa Udvalget tillige betragte disse Punkter som mere vedrørende Administrationen og kan derfor indskrænke sig til at henlede Regjeringens særlige Opmærksomhed derpaa. Man er da forvisset om, at den Uvillie og Vængtelse, som ikke kan benægtes at være tilstede hos Enkelte i Befolkningen ligeoverfor Vaccinationen, efterhaanden vil tabe sig, og at man vil komme til en mere almindelig Erkjendelse ikke blot om dens beskyttende Kraft mod en enkelt farlig Sygdom, men tillige om dens Uffadelighed i almindelig sanitair Retning.

Hvad nu Spørgsmaalet angaaer om,

Til § 29.

25) I 1ste og 2den Linie udgaae Ordene:
 „med Undtagelse af § 10“.

(Paragraphernes Numre forandres efter Afstemningen.)